

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Nagy Nóra ügyvéd által képviselt felperesnek a ...jogi igazgató által képviselt Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Médiatanácsa (1015 Budapest, Ostrom u. 23-25., hivatkozási szám: ...) alperes ellen hírközlési ügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében a Fővárosi Bíróság 2011. évi január hó 26. napján kelt 2.K.35.202/2010/4. számú ítélete ellen az alperes által 6. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán az alulírott helyen 2011. évi június hó 29. napján megtartott nyilvános tárgyalás alapján meghozta a következő

Ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 30.000 (azaz harmincezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A helyi közműsor-szolgáltatóként nyilvántartott ... Kft. (a továbbiakban: kérelmező) az általa készített műsor terjesztésére vonatkozóan a felperessel, mint kábeles műsorterjesztő hálózat üzemeltetővel szerződést kívánt kötni. A kérelmező a felperes részére megküldte szerződési ajánlatát, amellyel összefüggően a felek között információcsere folyt, de a szerződés megkötésére nem került sor. Ezért a kérelmező az elektronikus hírközlésről szóló 2003. évi C. törvény (a továbbiakban: Eht.) 49.§-ának (1) bekezdése alapján, a műsorterjesztés és digitális átállás szabályairól szóló 2007. évi LXXIV. törvény (a továbbiakban: Dtv.) IV. fejezetében foglaltak szerinti eljárást kezdeményezett. A 2007. november 08. napján benyújtott kérelme arra irányult, hogy a hatóság állapítsa meg, hogy a felperest szerződéskötési és továbbítási kötelezettség terheli, amely alapján a műsorterjesztési szerződés létrehozását kérte.

Az alperesi jogelőd (a továbbiakban: alperes) a megindult jogvitás közigazgatási eljárás keretében ... számú átiratával a közigazgatási hatósági eljárás és

szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 44. §-a alapján szakhatósági állásfoglalás kiadása iránt, illetve a Ket. 26. § (1) bekezdés b) pontja szerinti belföldi jogsegély keretében, állásfoglalás-kérés céljából megkereste az Országos Rádió- és Televízió Testületet (a továbbiakban: ORTT). Arról kért szakhatósági állásfoglalást, hogy a kérelmező helyi közműsor-szolgáltatónak tekintendő-e, belföldi jogsegély keretében pedig arra kívánt választ kapni, hogy a 4 órás időtartamot eléri-e a kérelmező saját gyártású műsorainak időtartama.

Az ORTT 2007. december 11-én kelt ... számú állásfoglalásában közölte, hogy a kérelmezőt ... számú határozatával - mint helyi körzetű közműsor-szolgáltatót - nyilvántartásba vette Szigetszentmiklós, Dunaharaszti, Taksony, Szigethalom, Dunavarsány, Dunakeszi vételkörzetekkel. A Ket. 26. § (1) bekezdés b) pontja szerinti jogsegély keretében pedig közölte, hogy a rádiózásról és televíziózásról szóló 1996. évi I. törvény (a továbbiakban: Rttv.) szerinti adattartalom alapján vezetett nyilvántartása szerint a kérelmező által sugárzott műsoridő heti 168 óra, továbbá a műsoridő 50 %-át meghaladóan közszolgálati műsorszámokat közöl.

Az alperes a 2008. február 01. napján kelt ... számú határozatában megállapította, hogy a felperes megsértette a Dtv. 25.§-ának (5) bekezdésében előírt szabályokat, mivel jogellenesen utasította el a kérelmező által készített műsor felperesi terjesztésére vonatkozó szerződés megkötésére irányuló ajánlatot. Kötelezte továbbá a felperest, hogy a határozat kézhezvételétől számított 15 napon belül a Dtv. 25.§-ának (5) bekezdésében foglaltaknak megfelelően a kérelmezővel kösse meg a közműsor-szolgáltató által készített műsor alapcsomagban való terjesztésére vonatkozó szerződést. Ezt meghaladóan a kérelmezőnek a felperessel történő műsorterjesztési szerződés létrehozására irányuló kérelmét elutasította. Indokolása szerint az ORTT tájékoztatását alapul véve a kérelmező megfelel a Dtv. 25.§-ának (8) bekezdésében előírt konjunktív feltételeknek. A felperes kizárólag egy helyi műsorszolgáltatót (...) terjeszt és ez nem fedi le a teljes kapacitása 10%-át, így a Dtv. 25.§-ának (5) bekezdése alapján a helyi közműsor-szolgáltató ajánlatára szerződéskötési kötelezettség terheli. Rögzítette, hogy az ORTT által közműsor-szolgáltatóként nyilvántartásba vett kérelmező műsora megfelel a Dtv. 24.§-ának (1) bekezdésében előírt tartalmi követelményeknek, ebből következően a felperes az analóg alap programcsomagban történő továbbításra vonatkozó ajánlattól jogszabályba ütköző módon zárkózott el, ezért írta elő a műsorterjesztési módra vonatkozó kikötést.

A felperes keresetében elsődlegesen az alperesi határozat megváltoztatásával a kérelmező kérelmének teljeskörű elutasítását kérte. Hangsúlyozta, hogy jogszabálysértő a felülvizsgálni kért határozat, mert az alperes túlterjeszkedett a kérelmezői kérelmen. Jogellenes a szerződés megkötése tárgyában tett hatósági megállapítás, mivel a kérelmező vonatkozásában nem teljesülnek a Dtv. 25.§-ának (8) bekezdésében előírt konjunktív feltételek, mert a szolgáltatónak a műsortükör alapján a napi műsorideje - a televíziós vásárlás és a napon belüli ismétlések nélkül - nem éri el a 4 órát. Az eljárás során különböző műsorszolgáltatóktól beszerzett

nyilatkozatokat és az ORTT nyilvántartásában szereplő adatokat csatolt arra nézve, hogy a több éves gyakorlattal rendelkező műsorszolgáltatóknál sem éri el a képűtség napi ismétlések nélküli időtartama a 35 perces időt. Nem bizonyított, hogy a kérelmező vonatkozásában teljesülnek a Dtv. 24.§-ának (1) bekezdésében meghatározott törvényi célok és alapelvek, így az alperes nem volt jogosult a terjesztési mód műsorcsomagban való elhelyezésének meghatározására. Sérelmezte, hogy a kérelmező szerződéskötésre irányuló ajánlattétele hiányos volt, minimális információt tartalmazott, ami alapján fogalmilag kizárt a szerződés megkötése, mivel számos egyéb lényeges tartalmi elem nem rögzített. A hatóság kötelezése ezért jogellenes és végrehajthatatlan, mert az alperes kiterjesztő jogértelmezése a törvényalkotó szándékát meghaladó mértékű kötelezettséget ró rá. Másodlagos kérelme az alperesi határozat hatályon kívül helyezésére és a hatóság új eljárásra való kötelezésére irányult, mert az alperesi eljárás nem felelt meg a Ket. 45.§-ának (1) bekezdésébe és a Ket. 70.§-ának (2) bekezdésében írtaknak. Az alperes a tényállás tisztázási kötelezettségének maradéktalanul nem tett eleget (kérelme pontosítására a kérelmezőt nem hívta fel; a szakhatósági megkeresés során indokolt lett volna a képűságra vonatkozó monitoring adatoknak a megkérése; nem tárta fel a Dtv. 25.§-ának (8) bekezdése szerinti műsoridő szempontjából releváns körülményeket), és a kérelmezőt sem tájékoztatta a bizonyítás elmaradásának, vagy sikertelenségének következményeiről; mindezek az eljárási jogszabálysértések az ügy érdemére kihatottak.

Az alperes a határozatában foglaltak fenntartása mellett a felperesi kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint döntése megalapozott és kellően indokolt volt; nem sértette meg a felperes részéről kifogásolt eljárási jogszabályokat. Hangsúlyozta, hogy a Dtv. 27.§-ának (2) bekezdése alapján a kérelmező vétel-körzeti jellegének tisztázása érdekében kereste meg az ORTT-t. Az ORTT ennek megfelelően adott állásfoglalását, és a belföldi jogsegély szerinti tájékoztatását, valamint a felek nyilatkozatait a közhiteles nyilvántartási adatok felhasználásával együttesen értékelte. Ez alapján hozta meg döntését, eleget téve ezzel a tényállás tisztázási kötelezettségének.

A kérelmező - tájékoztatás ellenére - a perbe beavatkozni nem kívánt.

A Fővárosi Bíróság ... számú ítéletével - melyet a Fővárosi Ítéltábla ... számú ítéletével helybenhagyott - a felperes keresetét elutasította.

A felperes felülvizsgálati kérelme folytán eljáró Legfelsőbb Bíróság a 2010. október 6. napján kelt ... számú végzésével, a Fővárosi Ítéltábla ítéletét, és az elsőfokú ítéletet hatályon kívül helyezte, és a Fővárosi Bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította. Iránymutatása szerint a megismételt eljárásban tisztázni kell, hogy az alperesi határozat meghozatala előtt a tényállás kellő mértékű feltárása megtörtént-e, a jogvitás eljárás sajátosságaihoz igazodó módon biztosított volt-e a felperes bizonyítással összefüggő joga, és a jogszabályoknak megfelelően kell értékelni az ORTT-hez intézett megkeresést. Amennyiben az elsőfokú bíróság úgy értékeli, hogy a megkeresés és az állásfoglalás az eljárási törvényeknek nem felelt

meg, továbbá nem volt alkalmas a Dtv. 25.§-ának (5) bekezdésében foglalt feltételek maradéktalan bizonyítására, ennek megfelelő döntést kell hoznia.

Az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásában meghozott ítéletével a 2008. február 01. napján kelt ... számú határozatot hatályon kívül helyezte, és az alperest új eljárásra kötelezte. Megállapította, hogy az alperes az ügy érdemére kiható lényeges, a bírósági eljárás során nem pótolható eljárási jogszabálysértéssel hozta meg határozatát. A perbeli esetben a műsorszolgáltatás helyi minősége nem volt vitás, ezért a Dtv. 27.§-ának (2) bekezdése alkalmazásának nem volt helye; szakhatósági állásfoglalásra nem volt szükség, azt az alperes mégis beszerezte, de annak tartalmát a Ket. 45.§-ának (1) bekezdésében írtak alapján döntésébe nem foglalta. Az alperes a tényállást sem tárta fel teljeskörűen a Dtv. 25.§-ának (8) bekezdés c) pontjához kapcsolódóan, ugyanakkor a felperes előtt nem ismert, és az eljárás sajátosságára tekintettel (kvázi kontradiktórius eljárás) a tárgyaláson nem ismertetett, a bizonyítandó tény tekintetében nemleges információt tartalmazó iratot, valamint a kérelmező bizonytalan nyilatkozatát és a megdönthető tartalmú nyilvántartás adatait a felperesi vitatás ellenében bizonyítékként fogadta el. Ennek következtében a szerződéskötésre kötelező döntéshez szükséges tényállás (a napi műsor időtartama) nem került feltárára. Megállapította, hogy az alperes jogszabályi felhatalmazás nélkül döntött a műsorterjesztés meghatározásának módjára vonatkozóan. Hangsúlyozta, hogy ezen hiányosságok pótlására, a bizonyítás kiegészítésére a perben nincsen lehetőség, mert abban a kérelmező sem peres félként, sem beavatkozóként nem vett részt, így a bíróság perjogi következmény terhe mellett nyilatkozattételre sem kötelezheti. Mindezek alapján érdemben nem vonhatta értékelési körébe a felperes által becsatolt azon nyilatkozatokat, melyek más műsorterjesztői képűségek időbeli terjedelmére vonatkoztak. Az új eljárásra előírta, hogy az alperesnek a megismételt eljárásában fel kell hívnia a kérelmezőt a műsoridőre vonatkozó bizonyítékainak az előterjesztésére, ezeket ütköztetnie kell a felperesi nyilatkozatokkal, valamint bizonyítékokkal. Ez alapján kell állást foglalnia abban, hogy a Dtv. 25.§-ának (8) bekezdés c) pontjának a kérelmező megfelelt-e. Kiemelte, hogy amennyiben e tárgykörben az alperes ellenbizonyítással megdönthető tartalmú hatósági nyilvántartási adatot kíván felhasználni, annak érdekében, hogy az ügyfél ellenbizonyítással élhessen, a határozathozatal előtt (tárgyaláson) azt ismertetnie kell. Az új határozat meghozatala során - amennyiben az a felperesre nézve kötelezést tartalmaz - figyelembe kell venni, hogy a műsorterjesztés módjának meghatározására a hatóság a Dtv. 25.§-ának (5) bekezdése szerinti jogvita eljárásban döntést nem hozhat.

Az alperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatásával a felperesi kereset elutasítását kérte. A határozatában foglaltakat fenntartotta, és az elsőfokú eljárásban előadott jogi érveinek megismétlésével állította, hogy az elsőfokú bíróság a rendelkezésére álló peradatok értékelésével téves döntést hozott. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 206.§-ának (1) bekezdésébe, a Pp. 215.§-ába, továbbá a Pp. 221.§-ába ütközik. Hangsúlyozta, hogy hatáskörének vizsgálata (Ket. 22.§ (1) bek.), továbbá a műsorszolgáltatás helyi jellegének

egyértelmű megállapítása érdekében eszközölte eljárásában a szakhatósági megkeresést. Határozata a Ket. 72.§-ának (1) bekezdés db) és ed) pontjaiban írtaknak megfelelt, mert döntése indokolásában az ORTT-t szakhatóságként megjelölte, és a műsorszolgáltatás helyi jellegét is rögzítette. A jogvita eljárásban megfelelően biztosított volt a felek bizonyítással kapcsolatos jogainak érvényesülése. A beszerzett bizonyítékok figyelembevételével a tényállást kellően felderítette, mérlegelésének szempontjai a határozatból egyértelműen megállapíthatóak. Utalt arra, hogy a felperes az ORTT belföldi jogsegély keretében nyújtott tájékoztatásának tartalmáról tudomással bírt, ugyanis az alpereshez küldött tájékoztatás tartalmában megegyezik a kérelmező nyilvántartásba vételéről hozott határozattal, amelyet a jogvita eljárás megindításáról szóló értesítéssel együtt megküldött. Megismételte, hogy döntését nemcsak a kérelmező tárgyaláson tett nyilatkozatára és az ORTT nyilvántartásának adataira alapozta, hanem azon túlmenően figyelembe vette és értékelte a felek valamennyi előadását, a műsortükör adatait, valamint „a képűtség értelmezése és a műsorszolgáltatási díj kiszámítása vezetékes műsorszolgáltatók esetén” megjelölésű - ... számú - ORTT határozatban írtakat is. Ez alapján a műsoridő vonatkozásában a tényállás tisztázása teljeskörű és megalapozott volt, a felperes részéről tett nyilatkozatok a még el nem indult műsorszolgáltatás időtartamára vonatkozó egyéb bizonyítékok cáfolatára nem voltak alkalmasak. Az elsőfokú bíróság ítéleti megállapításával szemben azt állította, hogy a műsorterjesztési módra vonatkozó határozati kikötése jogszerű volt, ezt döntésének indokolása megfelelően alátámasztja, ugyanis csak olyan arányos mértékű kötelezettséget írt elő, amely a Dtv-ben foglalt célok - így például az állampolgárok tájékoztatási szükségleteinek kielégítése, a demokratikus közéletben való részvételük elősegítése, és a vélemények sokszínűségének megőrzése - eléréséhez feltétlenül szükséges.

A felperes az elsőfokú bíróság ítéletének helyes indokainál fogva történő helybenhagyását kérte. Hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság a Legfelsőbb Bíróság döntésében előírtaknak megfelelően hozta meg döntését. Az elsőfokú bíróság egyértelműen állást foglalt a körben, hogy a Dtv. 27.§-ának (2) bekezdése nem biztosít lehetőséget a szakhatósági megkeresésre abban az esetben, ha ténylegesen a felek között vita nem merült fel a műsorszolgáltatás jellege vonatkozásában, és a jogszabály nem ad felhatalmazást az ORTT szakhatóságként való igénybevételére a hatáskör megállapítása kérdésében sem. Az alperes fellebbezésében maga is arra hivatkozott, hogy az ORTT szakhatóságként történő megjelölése, és a műsorszolgáltatás helyi jellegének rögzítése a döntés indokolásában szerepelt, holott a Ket. 72.§-ának (1) bekezdése éppen azt írja elő, hogy mindezeket a közigazgatási határozat rendelkező részének kell tartalmaznia. Az ORTT tájékoztatásának tartalmáról tudomással nem bírt, és annak részleges egyezősége a nyilvántartásba vételi határozattal csak utóbb vált ismertté. Az ORTT nemcsak a kérelmező nyilvántartásba vételéről szóló döntése szerinti információkat közölte, hanem ezen túlmenően nyilatkozott a műsoridővel, valamint annak mértékével kapcsolatban is, amely már nyilvánvalóan nem volt azonos a kérelmező nyilvántartásba vételi határozatának tartalmával. Az alperes továbbra sem nyilatkozott arra nézve, hogy a kérelmezőnek a jogvita eljárásban tartott

tárgyaláson tett előadását (a napi 4 óra műsoridő megtartottságának bizonytalanságát érintően) hogyan értékelte és értelmezte döntése meghozatalakor. Figyelman kívül hagyta azt is, hogy a kérelmezőnek már műsorszolgáltatása megkezdését megelőzően is lett volna lehetősége olyan előszerződések megkötésére, szándéknyilatkozatok benyújtására, vagy más helyi műsorszolgáltatóktól származó adatok becsatolására, amelyek tényszerűen is alátámasztották volna a napi 4 óra műsoridő elérhetőségét. Az alperes csak állította azt, hogy a becsatolt és a helyi műsorszolgáltatóktól származó nyilatkozatok, illetve egyéb bizonyítékok nem voltak alkalmasak a még el nem indult műsorszolgáltatás időtartamának cáfolatára, azonban nem indokolta meg, hogy a kérelmező műsorszolgáltatási paramétereivel adatszerűen összehasonlítható és valós gyakorlaton alapuló nyilatkozatok miért nem minősülnek alkalmas bizonyítéknak. Az alperes érvelése szerint a közigazgatási határozatnak a műsorterjesztési módra (alapcsomag) vonatkozó kikötése jogszerű volt, azonban nem jelölte meg azt a jogszabályi felhatalmazást, amely alapján ilyen jellegű döntés a hatáskörébe tartozó lenne. Az alperes kizárólag a Dtv. 24.§-ának (1) bekezdése szerinti általános célokra utalt, amelyek egyrésztől önmagukban nem nevesítik az alperes ennek megfelelő hatáskörét, továbbá ezen célok megvalósulását éppen nem a reklámokban megjelenő képűjság biztosítja. Emiatt vitatott a kérelmező által bejelentett műsoridő megalapozottsága.

Az alperes fellebbezése nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 253.§-ának (3) bekezdésében írtaknak megfelelően a fellebbezés és fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül az elsőfokú bíróság ítéletét, amelynek eredményeként a következőket állapította meg.

Az alperes fellebbezésében azt hangsúlyozta, hogy határozata mind a tényállást, mind az ehhez fűzött jogi indokolást tekintve megalapozott, amely miatt nem volt jogszerű az elsőfokú bíróság azon döntése, amellyel határozatát eljárási jogsértések, valamint ténybeli hiányosság és jogi megalapozatlanság okán hatályon kívül helyezte új eljárásra kötelezése mellett. Az alperes azonban fellebbezésében olyan konkrét, az elsőfokú bíróság döntésének okszerűségét cáfoló, vagy jogszerűségét megdöntő indokot felhozni nem tudott, amely az elsőfokú ítélet megváltoztatását megalapozná, olyan új tényt vagy körülményt nem jelölt meg, amely fellebbezése kedvező elbírálását eredményezhetné - figyelemmel a felülvizsgálati eljárásban hozott határozatra.

A jelen ügyben az elsőfokú bíróság a Legfelsőbb Bíróság végzésében előírt útmutatás alapján vizsgálta az alperesi határozat jogszerűségét. A Pp. 275.§-ának (5) bekezdése egyértelmű rendelkezést tartalmaz arra nézve, hogy a Legfelsőbb Bíróság álláspontja és iránymutatása az alsóbb fokú bíróságot köti, attól nem térhet el. Az elsőfokú bíróság a Legfelsőbb Bíróság döntésében előírtaknak a megismételt eljárásban maradéktalanul eleget tett, a Pp. 206.§-ában foglaltak szerint a rendelkezésre álló peradatok alapján a tényállást helyesen állapította meg, az abból levont jogi következtetései helytállóak voltak, döntése a Pp. 213.§-ának (1)

bekezdésében írtak szerint a felperesi kereseti kérelmeket kimerítette, de azokon a Pp. 215.§-ának megfelelően nem terjedt túl. Az elsőfokú bíróság a felperes kereseti érveire igazodóan értékelte a lefolytatott hatósági eljárást: az alperesi határozati rendelkezéseket az alkalmazandó jogszabályi rendelkezésekkel összevetette, és az ennek eredményeként tett helyes megállapításairól kellő részletességgel, logikus ítéleti okfejtéssel számot adott. Döntésével a másodfokú bíróság maradéktalanul egyetértett, indokolását pedig megismételni nem tartja szükségesnek, figyelemmel arra, hogy az alperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság által teljeskörűen és okszerűen értékelteket érintően újdonságot nem adott elő. Az alperes fellebbezésében lényegében az elsőfokú eljárásban előadott érveinek újraértékelését kérte, azok megismétlésén túl egyéb releváns tényre és bizonyítékra nem hivatkozott, nem tudott olyan érveket felsorakoztatni, amelyek az elsőfokú ítélet megváltoztatását eredményezhették volna.

Mindezek folytán a másodfokú bíróság a Pp. 254.§-ának (3) bekezdése alapján helyes indokainál fogva helybenhagyta az elsőfokú bíróság ítéletét.

A fellebbezésben foglaltakra utalással jegyzi meg a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú ítélet a Pp. 221.§-ának (1) bekezdésében megfogalmazott követelményeknek mindenben megfelel, mert az teljeskörűen indokolt. Az elsőfokú bíróság - figyelemmel a Pp. 339/A.§-ában foglaltakra - az ügy érdemére kiható és a bírósági eljárásban nem orvosolható súlyos eljárási szabálysértés okán helyezte hatályon kívül az alperesi határozatot. Részletesen kifejtette jogi álláspontját és megjelölte, hogy mi okból tartja jogsértőnek az alperes eljárását (szakhatósági állásfoglalásra nem volt szükség, azt mégis beszerezte, de annak tartalmát a döntésébe a Ket. 45.§-ának (1) bekezdésében írtaknak megfelelően nem foglalta, a tényállást nem tárta fel teljeskörűen a Dtv. 25.§-ának (8) bekezdés c) pontjához kapcsolódóan), valamint a rendelkezésére álló nyilatkozatokat, a beszerzett bizonyítékokat teljeskörűen nem értékelte és megjelölte, hogy miért megalapozatlan az alperesnek a műsorterjesztés meghatározásának módjára vonatkozóan tett határozati kikötése.

A másodfokú eljárásban sem tárt fel az alperes a korábbi nyilatkozataihoz képest olyan adatot vagy bizonyítékot, amely a döntése megalapozottá tételéhez szükséges és elégséges lett volna, ezzel szemben a felperes fellebbezési ellenkérelmében részletesen cáfolta a fellebbezésben előadottakat, amely állításokat a perben feltárt és értékelt releváns körülmények egyértelműen alátámasztanak, így az elsőfokú bíróságétól eltérő álláspont kialakítására nem volt mód. Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság által egyezően azt állapította meg, hogy az eljárási szabálysértések miatt, a tényállás nem megfelelő tisztázása okán az alperesi határozat hatályon kívül helyezése, az új eljárás elrendelése mellett, jogszerű volt. Az elsőfokú bíróság az ítéleti megállapítások alapján jelölte meg a megismételt eljárásban tisztázandó kérdések körét, felsorolva azokat a szempontokat, amelyek figyelembevételével a hatóságnak a benyújtott kérelmezői kérelem értékelését ismét el kell végeznie. A megismételt eljárásra adott útmutatás szerint lefolytatott eljárásban feltárt és tisztázott tények

ismeretében nyílik csak lehetőség arra, hogy az alkalmazandó jogszabályi rendelkezéseknek megfelelő jogi következtetéseket az eljáró hatóság levonhassa.

Az alperes fellebbezése nem vezetett sikerre, ezért a másodfokú bíróság a Pp. 78.§-ának (1) bekezdése alapján kötelezte a felperes másodfokú eljárásban felmerült költségeinek a megfizetésére. Az alperes személyes illetékmentessége folytán a fellebbezési illetéket a bírósági eljárásban alkalmazandó költségmentességről szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14.§-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2011. évi június hó 29. napján

Borsainé dr. Tóth Erzsébet sk. a tanács elnöke, dr. Bacsza Andrea sk. előadó bíró,
dr. Rácz Krisztina sk. bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő